

เหรียญน้ำใจ

โดย คูชี สตีเวนสัน อีเวลล์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

นี่ น้ายิ้มเมื่อติดป้ายที่แผงขายน้ำมะนาวของเธอเสร็จ ป้ายนั้นเขียนว่า “น้ำมะนาว! 25 เซนต์” เธอวางแก้วพลาสติกไว้ข้างเหยือกน้ำมะนาว วันนั้นอากาศร้อน นี้นำหวังว่าเพื่อนบ้านหลายคนจะอยากดื่มน้ำหวานๆ เย็นๆ สักแก้ว

คุณเบอร์ลีจูงรถเข็นลูกวัยเตาะแตะของเขาเดินผ่านมา “ซื้อหน่อยครับ” เขาหยุดเหรียญลงในกระปุกของนี้นำ นี้นำรินน้ำมะนาวให้เขาหนึ่งแก้ว ต่อจากนั้นเขานำลิ้นปี่เพื่อนของนี้นำจี้จักรยานผ่านมา พวกเขาแฉะชื่อน้ำมะนาวด้วย “ขอบใจนะ!” เบธานีพูด

นี้นำเขย่ากระปุกทำให้เหรียญข้างในส่งเสียงดังกรังกรัง เธอได้เงินมานิดหน่อยแล้ว! จากนั้นเพื่อนบ้านคนโปรดของนี้นำก็ออกมาทิ้งขยะ “หวัดดี นี้นำ” มาเต้พูด “ชื่อน้ำมะนาวน้อยจ๊ะ” มาเต้กับธัญญาภรรยาของเขาช่วยเหลือครอบครัวของนี้นำเยอะมาก หลังจากคุณพ่อของนี้นำตาย มาเต้ก็ช่วยงานรอบบ้าน ครั้งหนึ่งเขาซ่อมท่อรั่ว ตัดแต่งต้นไม้สูงๆ ในสวนหลังบ้าน และช่วยซ่อมรถให้คุณแม่เมื่อแบตเตอรี่หมดด้วย

“นี่คะ” นี้นำยื่นแก้วให้เขา มาเต้กำลังจะหยอดเหรียญลงในกระปุก แต่นี้นำห้ามไว้ “ไม่ต้องจ่ายค่ะ!” เธอพูด “น้ำมะนาวแก้วนี้แทนค่าขอบคุณสำหรับทุกสิ่งที่คุณทำเพื่อช่วยเรา” “แต่ป้ายเขียนไว้ว่า 25 เซนต์นะ!” มาเต้พูด “และ

น้ำมะนาวนี้อร่อยเกินกว่าจะไม่จ่าย” นี้นำดึงกระปุกหนีและหัวเราะ “ไม่ค่ะ น้ำแก้วนี้ให้คุณฟรีๆ ค่ะ” วันรุ่งขึ้นเมื่อนี้นำออกไปรับจดหมาย เธอหยุดชะงักเหรียญเงินเหรียญหนึ่งโดนแดดส่องอยู่ตรงบันไดระเบียง เธอมองไปที่บ้านของมาเต้ เขาเป็นคนมาวางเหรียญไว้ตรงนี้แน่เลย! เขายังพยายามจะจ่ายเงินค่าน้ำมะนาว

นี้นำยิ้ม มาเต้ไม่ใช่คนเดียวที่แอบทำได้ เธอคิด เธอวิ่งไปบ้านข้างๆ และวางเหรียญไว้บนพรมเช็ดเท้าของมาเต้

วันหลังจากนั้นนี้นำออกไปซื้อสก็๊อตเตอร์ และมีเหรียญของมาเต้วางอยู่ข้างกระถางดอกไม้ริมประตูหน้าบ้าน นี้นำซื้อสก็๊อตเตอร์ไปที่บ้านของมาเต้อีกครั้ง คราวนี้เธอวางเหรียญไว้บนก้อนหินข้างระเบียง

หลายสัปดาห์ผ่านไป เหรียญถูกส่งกลับไปที่กลับมา ทุกวันนี้จะเจอเหรียญอยู่บนระเบียงตรงที่ใหม่ๆ และทุกๆ วันเธอจะซ่อนไว้ที่ใหม่บนระเบียงของมาเต้ อยู่มาวันหนึ่ง นี้นำออกไปนอกบ้านและประหลาดใจเมื่อเห็นเหรียญ—ที่มันเป็นสร้อยคอสวยเก๋ เธอหยิบขึ้นมาดูและยิ้ม แดดส่องทำให้มันเหรียญนั้นแวววาว

ไปตามเส้นทางเพื่อดูว่าเหรียญซ่อนอยู่ที่ไหนบ้าง!

1

มาเต้กำลังทำงานอยู่ในโรงไม้ของเขาใกล้บ้านเธอ “ขอบคุณนะค่ะ!” นี้นำตะโกนกลบเสียงเลื่อย มาเต้เงยหน้า นี้นำชูสร้อยคอให้ดู “ธัญญาช่วยฉันทำสร้อยเส้นนั้น” มาเต้บอก “เป็นของขวัญจากเราทั้งคู่สำหรับความมีน้ำใจของหนู” “หนูคิดว่าคุณชนะแล้วค่ะ” นี้นำหัวเราะและสวมสร้อยคอ “หนูชอบมากค่ะ หนูจะเก็บรักษาไว้ให้ดี” เธอขอบคุณเพื่อนบ้านที่คอยห่วงใยและมีน้ำใจ

สำหรับเด็ก